

Ako bude vyzeráť vzťah medzi veriacimi a ich Spasiteľom, keď s ním budú v sláve? Možno nám dnešný text umožní získať predstavu, ako to bude s tými, ktorí majú výsadu stráviť večnosť s Pánom.

Potom po šiestich dňoch povolal Ježiš so sebou Petra, Jakoba a Jána a vyviedol ich na vysoký vrch osobitne,

samotných. A premenil sa pred nimi, i jeho rúcho stalo sa skvejúcim,

veľmi bielym ako sneh, akého bielič na zemi nemôže vybieliť.

A ukázal sa im Eliáš s Mojžišom, a zhovárali sa s Ježišom.

Marek 9:2-4

V článku sa pozrieme na udalosť, ktorá je bežne známa ako premenenie Ježiša Krista. Slovo „premenil sa“ („transfiguroval“), ktoré nachádzame vo verši 2, je doslovne „metamorfoval“ v pôvodnom gréckom jazyku. Metamorfóza je proces, ktorý prebieha v živočíšnej ríši, napríklad keď sa húsenica premení na motýľa. Tu je potrebné si všimnúť, že zmena nenastáva žiadnym vonkajším pôsobením, ale vnútorne. Myslím si, že význam tejto skutočnosti bude zrejmý, keď postúpime ďalej v skúmaní tohto úryvku.

Ježiš si zobral troch z dvanástich učeníkov, aby s ním šli na vysoký vrch. Od evanjelistu Lukáša sa dozvedáme, že táto transfigurácia alebo metamorfóza sa udiala, keď sa Ježiš modlil na vrchu, kým podľa evanjelistu Matúša jeho tvár žiarila ako slnko a odev sa stal oslnivo bielym. Čo ukázala táto premena? Ukázala, ako nikdy predtým počas pozemského života Spasiteľa, skutočnú podstatu jeho osoby. Keď sa Ježiš, druhá osoba svätej trojice, stal človekom, jeho sláva bola dočasne skrytá tak, že navonok vyzeral ako akýkoľvek muž v tej dobe. Hoci bol Bohom, a podľa vzhľadu bol ako akýkoľvek iný človek, pri tejto príležitosti jeho sláva a vznešenosť zažiarili veľkolepým spôsobom.

V súvislosti s premenením sa vynárajú dve otázky, na ktoré sa budem snažiť odpovedať. Po prvé, prečo sa udialo práve v tom konkrétnom čase? Po druhé, aké ďalšie pravdy malo ešte vyjaviť?

Ak sa zamyslíme nad tým, čo sa stalo bezprostredne pred touto udalosťou, domnievam sa, že bude zrejmé, prečo sa premenenie udialo práve vtedy. Ježiš sa totiž vtedy spýtal učeníkov, čo si myslia o tom, kto je on, a Peter odpovedal slovami: „Ty si Kristus, Syn živého Boha“. Tu Ježiš

potvrdil skutočnosť tejto veľkej pravdy, ktorá bola zjavená Petrovi. Premenenie bolo úžasným prejavom toho, čo malo znamenať – Božiu slávu žiariacu cez Kristovu ľudskosť.

Pán Ježiš vtedy začal tiež jasne vysvetľovať svojim učeníkom, že zakrátko bude zatknutý, bude trpieť a zomrie a potom vstane z mŕtvych. Taktiež im povedal, čo to bude znamenať pre nich osobne a pre všetkých, ktorí ho budú chcieť nasledovať. Pre každého skutočného nasledovníka by to znamenalo trpieť, niesť svoj kríž a zomrieť samému sebe. Pre učeníkov bolo ťažké prijať toto učenie o utrpení a smrti, no Ježiš spomenul aj skutočnosť, že vstane z mŕtvych. A tak premenenie bolo nádherným prejavom Kristovej slávy ako jedinečného Božieho Syna, ale zároveň tiež ukázalo realitu slávy, ktorá bude nasledovať po tom, ako Ježiš vstane z mŕtvych.

Pre troch učeníkov – Petra, Jakuba a Jána – bola táto jedinečná udalosť prípravou na hrozné udalosti, ktoré boli pred nimi, keď mal byť ich Majster mučený a usmrtený, ale mala byť tiež povzbudením s ohľadom na to, čo ich čakalo po jeho smrti. Áno, ich Majster má byť zatknutý, má trpieť a zomrieť. Áno, môžu očakávať, že zažijú utrpenie v tomto svete, kým budú kráčať v jeho stopách. Ale po zmŕtvychvstaní ho čakal návrat do slávy, ktorú opustil, keď sa stal človekom. Premenenie predstavovalo akúsi predzvesť budúcej slávy.

Čo sa však malo stať samotným učeníkom? (Všimnite si, že aj Peter aj Jakub boli predurčení zomrieť ako mučeníci za Krista, kým Ján žil dlhý život plný utrpenia.) Čo mali zažiť po smrti učeníci? V našom texte čítame, že sa im ukázal Mojžiš a Eliáš spolu s Ježišom. Musíme počkať na ďalší rozhovor, aby sme mohli diskutovať o úplnom význame, ale teraz mi dovoľte upriamiť vašu pozornosť na jeden fakt o týchto mužoch. Vieme, že Mojžiša pochoval samotný Boh, hoci nikto nevie, kde sa nachádza jeho hrob a tiež, že Eliáš nezomrel vôbec. Bol vzatý do neba na ohnivom voze. Keď sa Pán Ježiš vráti na konci sveta, vezme so sebou všetkých skutočných

veriacich, aby boli s ním v sláve. Samozrejme, vtedy už budú mnohí mŕtvi, ale bude aj veľa tých, ktorí budú v ten deň nažive. Toto sa stane v deň Ježišovho návratu na zem podľa slov apoštola Pavla v prvom liste cirkevnému zboru v Tesalonikách: „Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi z neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.“ Samozrejme, veriacim nebude ponechané rovnaké telo, aké mali na zemi.

Ďalšie slová apoštola Pavla z listu Korinťanom oznamujú: „Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby. Lebo zatrúbi, a mŕtvi vstanú neporušiteľní, a my budeme premenení. Lebo toto porušiteľné musí oblieť neporušiteľnosť a toto smrteľné oblieť nesmrteľnosť.“

Už chápete? Najprv tí veriaci, ktorí zomreli, vstanú z mŕtvych a potom tí, ktorí sú ešte nažive, stretnú sa s Pánom v povetrí, pričom všetci budú mať zamenené toto smrteľné fyzické telo za neporušiteľné duchovné telo. Mohli by sme povedať, že kým Mojžiš, ktorý zomrel a bol pochovaný, reprezentuje veriacich, ktorí budú mŕtvi, keď sa Ježiš vráti, Eliáš, ktorý nikdy nezomrel, reprezentuje tých, ktorú budú ešte stále nažive pri druhom príchode Krista.

Všimnite si teraz, čo robili Mojžiš a Eliáš na vrchu s Pánom Ježišom. Rozprávali sa s ním tak, ako sa rozpráva človek s priateľom. Neboli ohrození a ani vydesení, ale úplne pokojní v spoločnosti ich Pána a Spasiteľa. Takto to bude jedného dňa so všetkými, ktorí spoznali Spasiteľa a slúžia mu tu na zemi. Budú sa tešiť z dokonalého spoločenstva so svojím nádherným Spasiteľom v nebeskej sláve. Ale aké to bude pre tých, ktorí nikdy nečinili pokánie a neobrátili sa ku Kristovi o spásu?! Pre nich bude ten deň dňom hrôzy. Božie slovo hovorí, že

budú volať na vrchy a skaly, aby na nich padli, aby ich skryli pred tvárou Boha a jeho Syna, a uzatvára: „lebo prišiel ten veľký deň jeho hnevu, a kto môže obstáť?“ (Zjavenie Jána 6:17, pozn. prekl.)

A odpoveď na otázku „Kto obstojí?“ je: iba tí, ktorí uverili v Krista; tí sú chránení pred hnevom skrze krv, ktorú vylial za nich na Golgote. Budú sa tešiť z plného spoločenstva s ním po celú večnosť. Budeš medzi nimi, priateľ môj? Modlím sa k Bohu, aby si bol.